ஒரு அறிமுகம்

சங்கீதம் 5:3

"கர்த்தாவே, காலையில் என் சத்தத்தைக் கேட்டருளுவீர்; காலையில் உமக்கு நேரே வந்து ஆயத்தமாகி, காத்திருப்பேன்" (சங்கீதம் 5:3).

1978ல் ஒரு ஒலி நாடாவினால் எனது வாழ்வும் ஊழியமும் அடிப்படை மாற்றத்தைப் பெற்றன. ஊழியர்களுக்குத் தேவனுடன் ஆவிக்குரிய உறவு பற்றி, ஆவிக்குரிய விற்பன்னர் ஒருவர் அதில் விரிவுரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, தமது ஒவ்வொரு நாளின் முதல் மணி நேரத்தையும் தேவனுக்குக் கொடுத்திருந்தார். ஓ! தேவனுடன் எனது அன்றாட நடையானது கடினமானதாயிருக்கலாம், ஆனால் அது மிகவும் எளிமையானதாக உள்ளது. நம்மில் எத்தனை பேர், ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒரு "முதலாம் மணியை" கொண்டுள்ளோம்? அதைக் கொண்டு நாம் என்ன செய்கின்றோம்? என்னுடைய முதலாம் மணி வேளை, "ஒரு கப் காஃபி மற்றும் Dallas Morning News என்ற பத்திரிக்கை" ஆகியவற்றிற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளையும் தேவனுடன் தொடங்குவதைக் காட்டிலும் சிறந்த விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இதை நான் ஐம்பது ஆண்டுகள் செய்திருந்தால் எப்படியிருக்கும்? ஒரு ஆவிக்குரிய விற்பன்னராக இருத்தல் என்பது அறிவுக் கூர்மை, கல்வி, திறமை அல்லது ஆளுமைத்தன்மை ஆகியவற்றைச் சார்ந்த விஷயம் அல்ல. நேரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நம் யாவருமே, ஆவிக்குரிய விற்பன்னர்களாக முடியும்! தேவனுடன் உங்கள் அன்றாட நடையில் வளருங்கள்.

எளிமை

தேவனுடன் ஒரு நாளைத்தொடங்குதல் என்பது மிகவும் எளியதும் ஞானமுமான செயலாக உள்ளது. இதற்கு மாறாக, நாம் பிரச்சனைகள் குறித்து "செயல்படுகின்றோம்." "எப்படி செய்வது" என்ற தலைப்பில் உள்ள புத்தகங்களைப் படித்து, சுய உதவி ஒலி நாடாக்களைக் கவனித்துக் கேட்கின்றோம். கருத்தரங்குகளிலும் தியானங்களிலும் கலந்து கொள்ளுகின்றோம். நல்ல துணைவராக, நல்ல பெற்றோராக இருப்பது எப்படி என்றும், கவலைகளை, வீணடித்தலை, புறங்கூறுதலை, இவை போன்ற மற்றவைகளை வெற்றி கொள்வது எப்படி என்று நாம் படிக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட அணுகுமுறைகள் யாவும் விதிமுறை, நுட்பங்கள் மற்றும் வழக்கமான ஏமாற்றங்களிலேயே முடிகின்றன. தேவனுடன் நடப்பதை மாத்திரம் செய்தால் என்ன? வேதாகமம் மனிதர்களின் நிலை உயர்வுகளில் அல்ல ஆனால் நபர்களின்மீதே கவனம் செலுத்துகின்றது. தேவன்

உங்களைத் துன்புறுத்துவதோ அல்லது உங்களுக்கு இடையூறாக இருப்பதோ கிடையாது! நான் அன்றாடம் தேவனுடன் நடக்கும்போது, என் மனைவி ஒரு சிறந்த கணவரையும், என் பிள்ளைகள் ஒரு சிறந்த தந்தையையும், நான் ஊழியம் செய்யும் சபையார் ஒரு சிறந்த பிரசங்கியாரையும் தாமாகப் பெறுகின்றார்கள்! சுவிசேஷமானது நபர்களை மேன்மையானவர்களாக்குகின்றது! நாம் ஆராதிக்கின்ற, உடன் நடக்கின்ற தேவனைப் போலாகின்றோம். ஆவிக்குரிய பணியானது ஆவிக்குரிய மக்களால் மட்டுமே செய்யப்படக் கூடும்.

ஒரே நிமிடத்தில் நான் பூரணப்பட்டு விட முடியாது, ஆனால் ஒரு நாளில் ஒரு வேளையில் நான் முற்றிலும் உண்மையுள்ளவனாக முடியும் (வெளி. 2:10). என்ன ஒரு நிம்மதி! நான் உண்மையுள்ளவனாக நிலைத் திருந்தால், கர்த்தர் திரும்ப வரும் நாள் எது என்பது பற்றிக் கவலையில்லை! இது நமது சபை வருகைப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கிறது! தேவனுடன் நடக்கின்ற மக்கள் "சபையை விட்டு" செல்வதில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை களில் தேவன் எங்கு இருப்பார்? தேவனுடன் நடக்கின்ற மக்கள் தேவன் இருக்கும் இடத்திலேயே இருப்பார்கள். நித்திய வாழ்வு மட்டுமே பூமிக்குரிய இந்த வாழ்வின் ஒரே ஆதாரமாயிருக்க முடியும்.

எனக்குத் தேவையானதெல்லாம் இன்றைய நாளே –
என்னால் கையாள முடிவதெல்லாம் இன்றைய நாளே –
எனக்குள்ளதெல்லாம் இன்றைய நாளே.

இரண்டு அடிவைப்புகள் மாத்திரமே வாழ்வை நிர்ணயிக்கின்றன (இது எந்த ஒரு துறையிலும் உயர் நிலையை அடைவதற்கு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அதே அடிவைப்புகளாகவே உள்ளன). முதலாவது, தொடங் குதல். நீங்கள் ... இப்போதே தொடங்க வேண்டியுள்ளது! இரண்டாவது, நிறுத்தாதிருத்தல்! கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு நடையினால் பின்தொடரப் படுகின்ற அடிவைப்பாக உள்ளது. நீங்கள் உங்கள் ஒரே ஒரு வாழ்வைக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? தேவனுடன் நடப்பவராக இருப்பதைக் காட்டிலும் மேன்மையான ஒரு செயலை நீங்கள் செய்ய இயலாது. ஒவ்வொரு வினாடி நேரத்தையும் நாம் தேவனுடன் செலவிடுகின் றோம் என்று உணரும்போது, வாழ்வு பயபக்தியுள்ளதாகிறது. ஒருவரின் தேவபக்தியுள்ள வாழ்வில்தான் இரகசியம் அடங்கியுள்ளது; ஒருவருடைய தேவபக்தியுள்ள வாழ்வே அவரது ஆவிக்குரிய வாழ்வின் அளவுகோலாக உள்ளது.

போதனை முறையில் பேசுதல்

போதனையியல் என்பது பாடங்களைக் கட்டியெழுப்பும் அறிவியலாகும். இந்தப் பாடத்தலைப்பான "தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை" என்பதில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் விவரித்துரைத்தல் என்பது ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது.

1. "தேவன்." இந்தத் தலைப்பில் உள்ள "பெரிய வார்த்தை" எது?

தேவன்! முடிவில்லாத, மாற்ற இயலாத, நித்தியமான பரிசுத்த தேவன்! வல்லமையுடைய, படைக்கும் திறனுள்ள, பரிசுத்தமான, தலைசிறந்த ஒரு தேவனைப் பெற்றிருப்பதில் உள்ள அர்த்தத்தை நமது சமுதாயம் இழந்து நிற்கிறது. தேவன் தேவனாகவே இருக்கின்றார், நான் அப்படி இருப்ப தில்லை. தேவனுடைய "தேவத்துவத்தைப்" பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். தேவன் முழுமையானவராக, தனிப்பட்டவராக, நீதியுள்ள வராக, நியாயமானவராக, இரக்கம் நிறைந்தவராக மற்றும் உண்மை யுள்ளவராக இருக்கின்றார். நான் தேவனுக்கென்று "பரிசுத்தமான பசி" உள்ளவராக இருக்க வேண்டும். தேவன் தமது சாயலாகவே மனிதனைப் படைத்தார் (ஆதி. 1:26, 27). இன்றைய நாட்களிலோ, மனிதன் தேவனை மனித சாயலில் மீண்டும் கண்டு அறிந்துள்ளான். மக்கள், "நான் அப்படிப் பட்ட ஒரு தேவனை நம்பியிருக்க முடியாது" என்று கூறி இருக்கின்றார்கள். தேவன் எப்படிப்பட்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய மனிதன் யார்? "சிருஷ்டிகரைத்" தொழுது சேவியாமல் "சிருஷ்டியைத்" தொழுது சேவித்த சமுதாயத்தினரைப் பவுல் கடிந்து கொண்டார் (ரோமர் 1:16-32). தேவனை மனித சாயலில் உண்டாக்கும் மதவிரோதக் கொள்கை யைக் காட்டிலும் அதிக நயவஞ்சகமான கொள்கை வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது! பத்து கட்டளைகளில் முதலாவது கட்டளை மாபெரும் கட்டளையாக உள்ளது: "என்னையன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் உண்டாயிருக்க வேண்டாம்" (யாத். 20:3).

நாம் தேவனைப் புறக்கணித்தோம் என்ற ஒரே ஒரு எளிய காரணத் தினால்தான் இன்றைய நாட்களில் சமுதாயமானது கட்டுப்பாடு அற்றதாக இருக்கிறது! எல்லாவற்றையும் இணைத்துப் பற்றும் (அச்சாணி) மையம் ஒன்று நமக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒவ்வொரு நாள் என்பதும் நாம் தேவனிடத்திலிருந்து பெறும் பரிசாகவே உள்ளது. நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளிலும் பெரிய முடிவுகளிலும் சிறிய விஷயங்களிலும் தேவன் இருக்கின்றார். தேவனுக்கு ஏதொன்றும் மிகவும் பெரிய விஷயமாக இருப்ப தில்லை; தேவனுக்கு ஏதொன்றும் சிறிய விஷயமாகவும் இருப்பதில்லை. நமது சமூகம் சத்தியத்தைத் தவறான எல்லா இடங்களிலும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. தினந்தோறும் தேவனைத் துதியுங்கள், தேவன் பேசுவதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள், தேவனிடத்தில் பேசுங்கள், தேவனுடன் வாழுங்கள். நாம் தேடத் தொடங்கும்போது கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்றே தொடங்குகிறோம். யாரேனும் ஒருவரால் பிடிக்கப்படும் படி மட்டும் நாம் சிலவற்றைக் காணத் தொடங்குகின்றோம். நமது அன்றாட நடையில் நாம் படிப்படியான ஒரு வளர்ச்சியின் பாதையில் செல்லுகின்றோம்.

> *"எனது வாழ்வில் தேவன் எனக்குத் தேவை."*
> *"எனது வாழ்வில் தேவனை விரும்புகின்றேன்."*
> *"எனது வாழ்வில் தேவனை நான் பெற்றிருக்க வேண்டும்."*

2. ஜி "நடை." கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு நடையாக [walk] *உள்ளது, இது ஒரு பேச்சு* [talk] *அல்ல. நடையைப் பற்றிப் பலர் பேசுகின்றார்கள், ஆனால் அந்த நடையை அவர்கள் நடப்பதில்லை. கிறிஸ்தவம் என்பது பேச்சைத்*

தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்றால், நம்மில் ஏராளமானவர்கள் பரலோகத்திற்கு உரியவர்களே. அப். 17ல் மார்ஸ் மேடையில் இருந்த மக்கள் "நவமான காரியங்களைச் சொல்லுகிறதிலும் கேட்கிறதிலும்" அகமகிழ் வடைந்தார்கள் (வ. 21ஆ). அவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தார்கள் ... அவர்கள் பவுலைப் பார்த்து நகைத்தார்கள். ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது உணர்வு அல்ல, மாறாக அது ஒரு நடையாக உள்ளது. வேதாகமம் உணர்வு களுக்கு எவ்வளவு சிறிய அளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது என்பதை நீங்கள் கவனித்திருக்கின்றீர்களா? தேவன் மனிதரின் ஒவ்வொரு நாளின் வாழ்க்கையின் மத்தியிலும் நடக்கின்றார். என்ன ஒரு தேவன்! என்ன ஒரு வாழ்வு!

ஆகாய விமான ஓட்டுநர்கள், தரைப் பயிற்சிப்பள்ளியில் இருந்துதான் [தங்கள் பணிவாழ்வைத்] தொடங்குகின்றார்கள். நமது உயர் தொழில்நுட்ப உலகத்தில், இப்பொழுது இது மிகவும் சிக்கலானதாகவே இருக்கிறது. ஆயினும், ஒருவர் அதில் படித்து, தேர்ச்சியடைந்து - விமானத் துறையில் ஒரு அதிகாரியாகியும் விடலாம் - ஆனாலும் அவர் விமானத்தில் பறக்கக் கற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால், தகுதி பெற்ற விமான ஓட்டுநராக முடியாது. தரைப்பயிற்சிப் பள்ளி மட்டுமே தனியே ஒரு விமான ஓட்டுநரை உருவாக்க இயலாது! வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் பயிற்சி, பயிற்சி, பயிற்சி என்ற செயல்பாடுதான் கொதிக்கும் நிலையில் உள்ளது. ஜெபிப்பதால் மட்டுமே உங்களால் ஜெபிக்கக் கற்றுக் கொள்ள முடியும்; நடப்பதால் மட்டுமே உங்களால் நடக்கக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். "உடனடியான ஆவிக்குரிய தன்மை" என்று எதுவும் இல்லை. மிகவும் பயபக்தியுள்ளவர்கள் போலப் பேசுகின்ற மக்களைக் கண்டால் எனக்கு ஆத்திரம்தான் வருகிறது.

இந்த நடை என்பது, சிறு விரைவோட்டமாக இருப்பதில்லை, மாறாக இது நெடுந்தூர ஓட்டம் ஆகும். இது, "பூங்காவில் நடை பயிலுதல்" போன்றதாக இருப்பதில்லை, இது ஒரு கேளிக்கையாக, கேளிக்கையாக, கேளிக்கையாக இருப்பதில்லை. எனது நடையை வேறு எவரும் நடக்க முடியாது - என் தாயோ, என் ஊழியக்காரரோ எனக்காக நடக்க முடியாது. என் சொந்த நடைக்கு நானே முழுப்பொறுப்பாளியாகின்றேன்.

3. "அன்றாடம்." வாழ்வு என்பது அன்றாடம் நடைபெறும் முடிவற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. மனித நாள்காட்டியில் - நேற்று, இன்று, நாளை என்ற - மூன்று நாட்களே உள்ளன. நேற்று என்பது கடந்து போய்விட்டது, அதை மாற்ற முடியாது. நாளை என்பது எப்போதும் வராமலே போய் விடலாம். இன்றைய நாளுடன் மட்டுமே நான் இணைக்கப்பட்டுள்ளேன். தேவன் நேற்றோ அல்லது நாளையோ நம்மை அழைப்பதில்லை; அவர் இன்று நம்மை அழைக்கின்றார். நேற்று என்ன நடந்திருந்தாலும், இன்று நான் உண்மையுள்ளவனாக இருக்க முடியும். அதுபோன்றே, இன்றுள்ள தேவகிருபையானது நாளைக்குப் போதுமானது அல்ல! ஒவ்வொரு நாளும் நமது உண்மைக்கும் விசுவாசத்துக்கும் தகுந்த அளவில்தான் நமக்குத் தேவகிருபை கிடைக்கின்றது.

நாம் நமது சிலுவையை அநுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று இயேசு நமக்குக் கூறியுள்ளார் (லூக். 9:23). பவுல்,

தாம் அநுதினமும் சாவதாகக் கூறினார் (1 கொரி. 15:31). ஆதி சபையார் அன்றாடம் நற்செய்தி ஊழியம் செய்தார்கள்: "தினந்தோறும் தேவாலயத் திலேயும் வீடுகளிலேயும் இடைவிடாமல் உபதேசம் பண்ணி, இயேசுவே கிறிஸ்துவென்று பிரசங்கித்தார்கள்" (அப். 5:42). நாம் அன்றாடம் உணவுண்டு, உறங்கி, பணிசெய்து அன்றாடம் வாழ்கின்றோம்! ஆயினும் அன்றாடம் சரியான வழியில் வாழ்வது என்பது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது. ஜனவரி 1 அன்று நாம் கம்பீரமான உடையணிதல் என்பது மிகவும் சுலபமானதாக உள்ளது, பெரிய நாட்களில் நாம் அனைவருமே பெரியவர் களாகி விடுகின்றோம். நாம் எல்லாரும் "பெரும் செயல்கள்" செய்ய விரும்புகின்றோம். தேவன் விரும்புவதெல்லாம் நமது அன்றாட நடையே ஆகும். அவ்வப்போது "பக்திக்கு உரியவர்களாக" இருப்பது என்பது தோல்வியில் முடிகிறது. கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு நடையாகும், அது ஒரு சக்கர ஓட்டமல்ல!

"Carpe diem" ... "நாளைப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்!" "இது கர்த்தர் உண்டு பண்ணின நாள்; இதிலே களிகூர்ந்து மகிழக் கடவோம்" (சங். 118:24). இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இதை மகிழ்வுடன் அனுபவியுங்கள். இதை முற்றிலும் மேற்கொள்ளுங்கள். சரியானவற்றையும், தேவையான வற்றையும் ஒவ்வொரு நாளும் தேர்ந்து கொள்ளுதல் என்பது தேவபக்தி யுள்ள வாழ்வில் அடங்கியுள்ளது. அன்றாடம் உங்கள் வாழ்க்கைத் துணையைப் பற்றிய எண்ணம் கொண்டிருப்பதும், அவருக்கு மரியாதை செலுத்துவதுமான செயலுக்கு, எதிர்பாராத பரிசு ஒன்று எப்போதும் சமமானதாக இருக்க முடியாது. நமக்குள் "கிறிஸ்துவை" ஏற்படுத்துவதே தேவனுடைய முற்றான நோக்கமாக உள்ளது. இதற்கு அன்றாட நேரமும் முயற்சியும் தேவை - அன்றாடம்!

உங்கள் ஆவிக்குரிய தன்மையின்மீது ஒரு எச்சரிக்கைச் சீட்டை ஒட்டி வையுங்கள் - "உங்கள் அமைதியான நேரத்தைக் குறித்து ஒருபோதும் பெருமையடைய வேண்டாம்." தேவனுடன் நடத்தல் நம்மைத் தாழ்மைப் படுத்துகிறது. தேவனுடன் நடப்பதென்பது மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உங்களை மேன்மைப் படுத்திக் கொள்ளுதல் என்பதாகாது (பிலி. 2:3). தற்பெருமையும், தேவனுடன் நடப்பதும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்க இயலாது! எந்தப் பரிசுத்தவானும், தான் பரிசுத்தவான் என்ற அகங்கார உணர்வு உடையவராக இருப்பதில்லை! நமது அன்றாட நடையானது தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்குத்தானே தவிர, நம்மை மகிமைப்படுத்து வதற்கானதல்ல. இன்றைய நாள் என்பது எப்போதுமே இங்குள்ளது, நாளைய தினம் என்பது ஒருபோதும் இருப்பதில்லை! "தேவனே, உமது சித்தத்தை எனக்குள், என்னுடன், என் மூலம் நிறைவேற்றும்."

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு
அறிவித்திருக்கிறார்; நியாயஞ் செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து,
உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல்
வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார்? (மீகா. 6:8).